

פרשת ויקהל

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל... ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש (לה, א-ב)

מובא בילקוט שמעוני פרשת ויקהל רמז תח: "ויקהל משה, רבותינו בעלי אגדה אומרים, מתחלת התורה ועד סופה אין בה פרשה שנאמר בראשה ויקהל אלא זאת בלבד. אמר הקב"ה, עשה לך קהלות גדולות ודרש לפניהם ברבים הלכות שבת, כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהלות בכל שבת ושבת, ולכנס בבתי מדרשות ללמד ולהורות לישראל דברי תורה, אסור והתר, כדישיהאשמי הגדול מתקלס בין בני".

ה"חתם סופר" מביא את דברי המדרש, שבשעה שהחכם יושב ודורש, והעם שומעים, מוחל הקב"ה עוונותיהם של ישראל. ומדקדק ה"חתם סופר", כיצד יתכן שמחמת מצוה כה קלה של שמיעת דרשה בבית הכנסת מוחל הקב"ה על כל עוונותיהם של ישראל?! עוד דקדק ה"חתם סופר" בלשון המדרש 'העם שומעים', וכייתכן שהחכם ידרושוהעם לא ישמעו?

ובאר: המדרש מדבר כאן על פשוטי העם, בליל שבת קוראים הם את כל המודעות בלוח, ובין המודעות הם מבח ינים במודעה: '...בשעה פלונית ידרוש חכם פלוני בהלכה ובאגדה'. כעת עושים חשבון: מהאגדה ודאי נהנה, אך מה לעשות, לפני האגדה יש קצת הלכה... נו, ניחא, נשב קצת, נשמע איך שזה אומר כך וזה אומר כך, אחר כך ודאינהנה מהאגדה.

על כך שהם יושבים ושומעים בסבלנות את דברי החכם, למרות חסר הבנתם בהם, ודאי מגיעה להם מחילת עוונות.

לכן, ודאי חשוב מאד שלא נעביר חלילה את השבת בין כר וכסת, אלא נלך לבית הכנסת ונשמע את הדרשן, אפילו אמלאנבין, מחילתעוונות ודאיישכאן.

ומוסיף על כך ה'תפוחי חיים': 'ויקהל' הם ראשי תבות - 'וביום השביעי יהיה לכם קדש', מדוע? מפני שעל ידי ה'ויקהל' - על ידי שבאים אנשים לשמוע את הדרשה, 'יהיה לכם קדש' - על ידי כך הופכת השבת ל'קדש'

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א